

Hoe sterk is de eenzame bikker...

Vanmorgen (12 mei 2018) met Toussaint samen een paar uurtjes stenen zitten bikken. We waren het er snel over eens dat deze arbeid je hoofd leegmaakt en dat zulks heilzaam is. Ik heb voor het bikken een speciale hamer gekocht. Steen in mijn linkerhand, hamer rechts en kloppen maar. Toch heeft iedereen zijn of haar eigen techniek. Toussaint klemt de steen tussen zijn voeten en bevrijdt hem van de cement door er met hamer en beitel op los te gaan. Anderen zag ik met plamuurmes, staalborstel of gewoon stenen tegen elkaar wrijven.

Binnen een kwartier ben je helemaal onder gestoft en zie je eruit als een mijnwerker. Hoewel ik gisteren gevlid werd met de opmerking dat ik wel een beeldhouwer leek. Hahaha!

Bikken zet aan tot introspectie. Toen mijn vader was gestorven moesten we zijn (ons ouderlijk) huis leegmaken. Het tuinpad was omhoog gedrukt door een boomwortel, zodanig dat de schuurdeur niet meer openging. Ik heb een week gegraven, gezaagd en gehakt om die wortels weg te krijgen en het pad te herstellen. Ik had het gevoel dat ik mijn eigen wortels aan het blootleggen was en dat werkte louterend en troostend. Het steentjes bikken op dit moment is eigenlijk net zoiets maar dan omgekeerd; toen sloot ik iets af, nu maak ik een nieuw begin.